

*Dosarul nr. 1re-73/2022*

*1-20073303-01-1r/e-03062022*

**Curtea Supremă de Justiție**

**DECIZIE**

*02 noiembrie 2022*

*mun. Chișinău*

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele condamnatului Saracuța Dorin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în cauza penală în privința lui,

*Saracuța Dorin XXX, născut la XXX.*

***Termenul examinării cauzei:***

*Prima instanță: 02.07.2020 – 28.09.2021;*

*Instanța de apel: 29.10.2021 – 02.03.2022;*

*Instanța de recurs: 03.06.2022 – 02.11.2022.*

**CONSTATĂ:**

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 28 septembrie 2021, Saracuța Dorin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264<sup>1</sup> alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 200 (două sute) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Permisul de conducere cu numărul XXX pe numele lui Saracuța Dorin XXX, s-a remis în adresa Agenției Servicii Publice al Republicii Moldova, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, spre executare.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, în fapt, a reținut că, Saracuța Dorin la XX, aproximativ la orele 15.20 min., în satul XXX, a condus mijlocul de transport de model Volkswagen Passat cu numărul de înmatriculare XXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 1,24 mg/1, contrar prevederilor art.14 lit.a) al Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 2 din 13.05.2009, care stipulează că conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehicul în stare de ebrietate.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu recurs de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Saracuța Dorin, prin care a solicitat casarea sentinței,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Saracuța Dorin să fie achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

**3.1.** În motivarea recursului avocatul Odobescu Ghenadie a invocat că, la emiterea sentinței nu au fost luate în considerație toate circumstanțele importante apreciind în mod arbitrar probele în cauza dată. Instanța la emiterea sentinței nu și-a argumentat poziția, așa cum prevede art.100, art.101, art.389 Cod de procedură penală.

A menționat că, la emiterea sentinței nu s-au luat în considerație prevederile Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea guvernului nr.296 din 16-04-2009. Articolul 6 lit. b) din Regulament spune că, în cazul când persoana este bănuită de comiterea infracțiunilor sub influența alcoolului, aceasta se supune examinării medicale.

A relatat că, în materialele dosarului Saracuța Dorin nu a fost supus examinării medicale, ori să fi fost colectat probe de sânge, din declarațiile părților, este evident că nici nu i s-a propus, necătând la faptul că aceasta procedură este obligatorie. Aici marcăm cele indicate în Hotărârea Curții Constituționale din 18.07.2016 privind excepția de neconștientare a unor prevederi ale art.264/1 al.3 Cod Penal, la pct.67 potrivit Regulamentului, persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice este obligată să conducă subiectul, în cazul în care concentrația de alcool în aerul expirat corespunde stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie, la o instituție medicală. În cazul în care în urma examinării medicale se stabilește starea de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge este obligatorie. Persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice este obligată să conducă la instituția medicală persoana care prezintă semne de stare de ebrietate gravă, ceea ce nu s-a făcut.

Totodată a specificat că, probele aduse de acuzare: declarațiile martorului care de fapt era responsabilă de a conduce subiectul supus testării la instituția medicală pentru a preleva probele de sânge pentru a constata gradul de ebrietate, ceea ce nu a făcut aceasta; -procesul-verbal cu privire la stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, cu încălcarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea guvernului nr.296 din 16-04-2009, se contrapun cu: declarațiile inculpatului, iar în cadrul ședinței astfel de probe urmau a fi supuse verificării, or conform art.94 Cod de procedură penală în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:..., 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată; 7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice; 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod; s.a.

A invocate că, pentru a fi întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, este necesar să fie prezentă latura obiectivă a infracțiunii, anume faptul

conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, iar având în vedere că probele prezentate de acuzator sau adevărit a fi cu încălcări, suntem pe poziția că latura obiectivă a infracțiunii lipsește, ilegal fiindui imputată inculpatului.

A considerat că, instanța la emiterea sentinței din 30.09.2021, nu și-a argumentat poziția, așa cum prevede art.100, 101, 389 Cod de procedură penală. Pornind de la faptul că nu au fost administrate probe incontestabile în acest sens, iar dubiile urmau a fi interpretate numai în favoarea apărării, instanța de judecată urma să emită o sentință de achitare în privința lui Sărăcuța Dorin potrivit prevederilor art.390 alin. (1) pct.3) Cod de procedură penală.

A relevat că, instanța de judecată pronunță sentință de condamnarea numai după ce verifică în cursul cercetării judecătorești probele strânse în cursul urmăririi penale, care ar trebui să dovedesepă în mod cert că fapta a fost săvârșită de inculpat. Respectiv, odată ce probe acuzării nu au fost spune verificării suntem fermi pe poziția că prevederile art.389 alin. (1) Cod de procedură penală au fost neglijate la emiterea sentinței din 30 septembrie 2021.

A opinat că, prima instanță nu a avut o opinie separată de cea a acuzatorului, necesar ar fi fost ca la determinarea soluției să fie aplicată legea și precizat circumstanțele și caracterul juridic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, a fost respins ca nefondat recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Saracuța Dorin, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de recurs a stabilit că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Saracuța Dorin în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art.264<sup>1</sup> alin.(1) Cod penal.

A invocat că, soluția primei instanțe se bazează pe probele cercetate în cadrul procesului judiciar, și anume: declarațiile martorului Marco Serghei, precum și prin probele scrise ale cauzei penale, printre care: procesul-verbal privind depistarea infracțiunii din 16.06.2020 (f.d.4); procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Saracuța Dorin Petru din 16.06.2020, rezultatul testării alcoolscopice fiind 1,24 mg/1 (f.d.5); tichetul de la aparatul „Drager”, nr.5 din 16.06.2020 ora 15:43, conform căruia în aerul expirat de Saracuța Dorin se conținea o concentrație a vaporilor de alcool în cantitate de 1,24 mg/1 (f.d.6); procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor PRO 01 063146 din 16.06.2020 prin care a fost ridicat permisul de conducere nr.XXX, categoria „A, B, C, H” pe numele lui Saracuța

Dorin (f.d.10), precum și alte probe scrise, în legătură cu ce instanța de recurs a considerat că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului, temeiuri de intervenire din partea instanței de recurs nefiind stabilite. Astfel, prima instanță a reținut, că însăși inculpatul Saracuța Dorin în cadrul urmăririi penale a declarat, că vina o recunoaște integral, însă refuză să facă declarații, iar în ședința de judecată a declarat, că în ziua de 16 iulie 2020 el a servit băuturi alcoolice, dar nu este de acord cu rezultatul aparatului Drager, deoarece consideră, că nu era în stare avansată de ebrietate.

A menționat că, prima instanță avînd în vedere starea de fapt reținută în baza declarațiilor martorului Marco Serghei, făcute în cadrul cercetării judecătorești, mijloacele de probă administrate la faza de urmărire penală, înscrisurile expuse supra, a constatat că fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există și a fost săvîrșită de acesta. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art.264<sup>1</sup> Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate. Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 RCR, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției. La rîndul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier stabilește, printre altele, că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

A relevat instanța de recurs că, datorită specificului său, infracțiunea specificată la alin.(1) art.264<sup>1</sup> Cod penal nu are nici obiect material, nici victimă. În ce privește latura obiectivă a acestei infracțiuni, ea are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare; 2) mijlocul de săvîrșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal. Conform pct.3-4 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009 în scopul implementării în practică a Legii nr.713-XV din 6 decembrie 2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope, este prevăzut că, „3. Se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge - 0,3 g/l; b) în aerul expirat - 0,15 mg/l. 4. Se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim - în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat; b) cu grad avansat - în caz de depășire a concentrației de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat”.

Totodată, a specificat că potrivit prevederilor art.134/12 Cod penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma

consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare. Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 până la 0,3 mg/l. Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult. Potrivit prevederilor pct.14 din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că Conducătorului de vehicul îi este interzis: lit.a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

A susținut că, în ședința de judecată cu certitudine s-a constatat faptul, că inculpatul Saracuța Dorin, la XXX, aproximativ la orele 15.20 min., în satul XXX, a condus mijlocul de transport de model Volkswagen Passat cu numărul de înmatriculare XXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 1,24 mg/l, adică fiind în stare de ebrietate cu grad avansat. Prima instanță cu certitudine a constatat că acțiunile inculpatului Saracuța Dorin au fost corect încadrate în baza art.264/1 alin.(1) Cod penal după indicii: Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Prin urmare, reținând întregul material probator cercetat în cadrul ședinței de judecată, instanța de fond a conchis faptul că vinovăția ultimul a fost dovedită pe deplin.

A indicat că, argumentele părții apărării, invocate în sensul achitării inculpatului Saracuța Dorin, precum că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece starea de ebrietate cu grad avansat urma să fie probată prin supunerea persoanei examinării medicale, însă lui Saracuța Dorin nu i s-a propus să fie supus examinării medicale sau să fie colectate probe biologice de sânge, instanța de fond a indicat, că le consideră declarative și neîntemeiate, fiind apreciate ca metodă aleasă pentru apărare, fiind combătute prin probele administrate pe dosar și cercetate în ședința de judecată care coroborează între ele, și urmează a fi puse la baza vinovăției inculpatului.

A notat că, prima instanță a luat în considerație prevederile art.21 alin. (1) Cod de procedură penală potrivit căruia nimeni nu poate fi silit să mărturisească împotriva sa ori împotriva rudelor sale apropiate, a soțului, soției, logodnicului, logodnicei sau să-și recunoască vinovăția. Nerecunoașterea vinovăției urmează a se aprecia ca metodă de a se apăra de învinuirea înaintată și nu poate fi luată în considerație ca circumstanță ce negativ caracterizează personalitatea inculpatului.

A constatat că, la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Saracuța Dorin, prima instanță a luat în considerație că, la locul de trai inculpatul se caracterizează pozitiv, la evidență la medicul narcolog și psihiatru nu se află. Conform art.76 Cod penal,

drept circumstanțe ce atenuază răspunderea inculpatului Saracuța Dorin nu au fost identificate. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a inculpatului Saracuța Dorin prevăzute de art.77 Cod penal nu au fost identificate. În ceea ce privește aplicarea pedepsei față de inculpatul Saracuța Dorin, prima instanță, luând în vedere personalitatea inculpatului, a indicat, că se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Instanța de recurs a conchis că, probele administrate pe cauză, la care s-a referit instanța, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Saracuța Dorin în cele incriminate potrivit art.264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs a considerat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale inculpatului instanța de judecată a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, a ținut cont de caracterul infracțiunii comise, de persoana vinovată, de circumstanțele cauzei, corect stabilind inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport, în limitele sancțiunii.

În circumstanțele stabilite pe caz, instanța de recurs a considerat că sentința primei instanțe este una motivată în constatarea vinovăției inculpatului, fiind bazată pe probele cercetate, la cercetarea căror inculpatul nu a fost îngerădit. Totodată pedeapsa stabilită inculpatului de instanța de fond este echitabilă faptei infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, iar anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport anume că va preveni săvârșirea de el a noi fapte penale. Mai mult, pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport este o pedeapsă stabilită de legislator pentru infracțiunea prevăzută de art.264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal ca complementară obligatorie, care are drept scop prevenirea de a comite infracțiuni.

Reieșind din cele stabilite, instanța de recurs a constatat că recursul avocatului este declarativ, cu relatarea situației în viziunea autorului recursului, însă fără invocarea a careva probe în combaterea situației stabilite pe caz, iar afirmațiile expuse în recurs sunt contradictorii circumstanțelor constatate de către instanța de fond și de recurs pe parcursul judecării cauzei, careva argumente întemeiate în recurs nu sunt invocate. Astfel nu pot fi reținute afirmațiile avocatului invocate în recurs cu referire la declarațiile inculpatului și martorului audiat pe caz Marco Serghei, care sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz și expuse în apărarea inculpatului, martorul a dat declarații, fiind preîntâmpinat pentru răspunderea penală pentru darea de declarații false, precum și sub jurământ, nefiind constatat temei de a nu crede declarațiilor martorului, mai ales că interesul martorului în condamnarea inculpatului nu a fost stabilit, afirmațiile fiind declarative. În sensul dat

declarațiile martorului Marco Serghei indică, că fiind implicat în serviciu pe teritoriul raionului Briceni satul Larga, împreună cu Strașnii Igor și Burlacu Iurii au stopat automobilul de Volkswagen Passat cu nr/î XXX, care se deplasa neadecvat, la volanul automobilului se afla Saracuța Dorin, în urma convorbirii cu acesta de la el se simțea miros de alcool și i s-a propus să fie testat cu aparatul Drager. În urma testării alcooscopice s-a constatat că în aerul expirat de către Saracuța Dorin se conține alcool în mărime de 1.24 mg/1, automobilul condus de către Saracuța Dorin a fost ridicat și transportat la parcarea specială a IP Briceni, iar cazul a fost documentat, cu acest rezultat Saracuța Dorin a fost de acord, fiindu-i propus să meargă la spital pentru prelevarea probelor biologice, el a refuzat.

Instanța de recurs a respins și afirmațiile invocate de avocat în recurs, că instanța la emiterea sentinței nu și-a argumentat poziția, așa cum prevede art.100, 101, 389 Cod de procedură penală, că nu au fost administrate probe incontestabile în acest sens, iar dubiile urmau a fi interpretate numai în favoarea apărării, instanței de judecată urma să emită o sentință de achitare în privința lui Saracuța Dorin, cu referire la legislația națională, deoarece sunt declarative, fiind expuse în viziunea autorului recursului, temei de casare a sentinței instanței de fond în sensul dat nefiind stabilit.

A invocat că, nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate de apărare cu privire la încălcarea dispozițiilor Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, deoarece nu s-a constatat derogare de la prevederile Regulamentului în cauză. În aspectul dat, potrivit art.13 al Regulamentului nominalizat, se reglementează, că persoana testată alcooscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcooscopică. Mai mult, Saracuța Dorin, după testarea alcooscopică petrecută în privința sa, dacă nu era de acord cu rezultatul testării, nu a fost îngăduit în dreptul de a trece personal examinarea medicală, în aspectul dat nefiind invocate careva obiecții din partea persoanei, astfel că afirmațiile sunt declarative.

Instanța de recurs a opinat că, prima instanță a cercetat sub toate aspectele probele administrate, just și motivat ajungând la concluzia privind constatarea vinovăției lui Saracuța Dorin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, nefiind stabilită ilegalitatea sentinței și aprecierea greșită a probelor, după cum invocă avocatul. Faptele stabilite incriminate se confirmă deplin prin probele cercetate în cadrul ședinței judiciare, cele indicate în recurs fiind combătute și prin declarațiile martorului Marco Serghei, precum și probele scrise ale cauzei penale, din care rezultă vinovăția inculpatului.

Instanța de recurs a considerat nefondată și solicitarea avocatului privind casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care inculpatul să fie achitat în baza art.264<sup>1</sup>

alin.(1) Cod penal, deoarece afirmațiile invocate de avocat nu pot servi ca temei pentru achitarea inculpatului, din moment ce vina lui Saracuța Dorin a fost demonstrată prin probele analizate, iar negarea vinovăției inculpatului fiind combătută prin ansamblul de dovezi care dovedesc vinovăția inculpatului, careva temeiuri de achitare a inculpatului nefiind constatate.

Afirmațiile invocate referitor la faptul, că inculpatul nu este vinovat, instanța de recurs le-a considerat ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, declarațiile ultimului fiind combătute prin totalitatea de probe cercetate, totodată nerecunoașterea vinei nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, din moment ce probele cercetate dovedesc vina inculpatului deplin. Faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa și poziția indicată în recurs de către avocat este apreciată ca o metodă de apărare a inculpatului, totodată nerecunoașterea vinei inculpatului nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului prin cumulul de dovezi cercetate care se coroborează reciproc, temeiuri de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

În sensul dat, instanța de recurs a indicat și faptul, că deși inculpatul nu este de acord cu probele cercetate, nu a contestat legalitatea la careva acte și acțiuni procesuale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu a avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că a acceptat situația data.

Totodată, din actele cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, când învinuitul a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale, (f.d.41-42), astfel că în aspectul dat, afirmațiile avocatului sunt cu caracter de declarație.

5. Decizia instanței de recurs este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele condamnatului, prin care a solicitat admiterea recursului în anulare, casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Saracuța Dorin.

5.1 În susținerea recursului avocatul Odobescu Ghenadie invocă că, art. 6 lit. b) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, spune că, în cazul când persoana este bănuită de comiterea infracțiunilor sub influența alcoolului, aceasta se supune examinării medicale. La caz, observăm în materialele dosarului că Saracuța Dorin nu a fost supus examinării medicale obligatorii, iar din declarațiile părților, reiese că nici nu i s-a propus, necătând la faptul că aceasta procedură este obligator. Lui Sărăcuța Dorin nici nu i-a fost propusă recoltarea probelor biologice, ce prezintă o gavă încălcare a prevederilor legale.

Notează că, deși cet.Saracuța Dorin a fost supus testării drager, pentru ca acțiunile lui să întrunească elementele obiective a componenței de infracțiune prevăzută la art. 264<sup>1</sup>

alin.(1) Cod penal, a fost necesar să fie condus de către persoana abilitată la instituție medicală pentru prelevarea probelor biologice, or, în așa cazuri, în sfrictă concordanță cu prevederile legale, simpla testare cu aparatul dragger nu este de ajuns, deci în baza ei nu poate fi adusă o învinuire gravă ca savârșirea unei infracțiuni.

Susține că, o altă încălcare a regulamentului constă în nerespectarea pct. 13 care prevede că persoana testată alcoolsopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolsopică. Cet. Saracuța Dorin nici nu a fost întrebat dacă el este de acord cu testarea alcoolsopică.

Menționează că, probele în procesele penale ca a lui cet.Saracuța Dorin sunt ușor alterabile, deci ele necesită o prelevare rapidă, or organismul uman în timp scurt prelucrează alcoolul.

Invocă că, cet. Saracuța Dorin i se impută comiterea unei infracțiuni, care nu poate fi probată, or persoana abilitată, care trebuia să îl conducă la instituția medicală să îi fie prelevate probe, nu a tăcut asta, și nici nu l-a întrebat dacă el este de acord cu rezultatul și dacă nu dorește să îl conteste. Pentru învinuirea lui Saracuța Dorin a fost necesar ca procedura legală să fie respectată și să îi fie prelevate probele biologice, penfru a stabili dacă el a comis un delict penal, o confravenție, sau este nevinovat, nu să îi fie imputată comiterea unei infracțiuni în baza unor argumente declarative. În cazul dat nu este prezentă componența infracțiunii în totalitate, anume lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art.264 <sup>1</sup> Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar, or latura obiectivă necesită a fi probată, nu declarată.

Opinează că, prezența probelor nu a demonstrat incontestabil vinovăția în faptele incriminate, însă instanța de recurs și-a bazat decizia pe aceste probe, iar instanța de recurs a dat o interpretare eronată a interpretărilor legale în ceea ce privește indicațiile făcute și enumerate mai sus. Acest fapt a condus instanțele la comiterea erorilor de drept și asupra încălcării vădite a drepturilor protejate de stat și lege, fapt ce îl considerăm inadmisibil la înfăptuirea unei justiții echitabile.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.456 alin.(1) și art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În textul art.455 alin.(2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia.

Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.453 Cod de procedură penală.

În speță, din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul solicită casarea deciziei instanței de recurs de menținere a sentinței de condamnare adoptată în privința lui Saracuța Dorin, pentru infracțiunea prevăzută de art.264<sup>1</sup> alin.(1) Cod penal, deoarece instanța de recurs a dat o interpretare eronată normelor de drept și a încălcat vădit drepturile protejate de stat și lege, însă nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art.453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că, dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare.

Astfel, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin.(2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, Colegiul penal conchide că, recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și nu motivează în ce constă viciul fundamental admis de instanța de recurs la judecarea cauzei în privința lui Saracuța Dorin, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se integral argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs în anulare apreciază ca fiind neîntemeiate și lipsite de careva probe alegațiile apărătorului precum că „ la caz viciul fundamental, care a afectat procedura de documentare a cauzei penale, se manifestă prin faptul că lipsește procesul-verbal de prelevare a probei de sânge”. Or, reieșind din materialele cauzei condamnatul Saracuța Dorin la etapa documentării cauzei respective a declarat că recunoaște vina integral, însă refuză să facă declarații, iar în ședința de judecată

a declarat că în ziua de 16 iunie 2020 el a servit băuturi alcoolice, dar nu este de acord cu rezultatul aparatului Drager, deoarece consideră că nu era în stare avansată de ebrietate. Mai mult, inculpatul a avut posibilitatea să treacă examinarea medicală de sine stătător.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că, recursul în anulare al recurentului nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

#### **D E C I D E:**

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele condamnatului Saracuța Dorin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în cauza penală în privința lui *Saracuța Dorin XXXXX*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă

Decizia motivată pronunțată la **02 decembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie